

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 27 april 2011 in zaak nr. 10/35695 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2010 heeft de minister van Justitie de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid, dat hij aan de vreemdeling heeft tegengeworpen dat hij niet om bescherming van de autoriteiten heeft verzocht, impliceert dat hij het asielrelaas geloofwaardig acht. Volgens de minister heeft de rechtbank miskend dat hij in het besluit van 17 september 2010 aan de vreemdeling heeft tegengeworpen dat de door hem gestelde problemen niet geloofwaardig zijn, en dat zijn verklaring over de beschermingsmogelijkheden in Irak niet alsnog tot de conclusie leidt dat het asielrelaas wél geloofwaardig is.

2.2.1. In het besluit van 17 september 2010 en het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat het relaas van de vreemdeling niet geloofwaardig is. De niet geconcretiseerde stelling van de vreemdeling, dat hij heeft verklaard dat hij geen bescherming kon krijgen voor de door hem gestelde problemen, zodat zijn asielrelaas alsnog geloofwaardig moet worden geacht, wordt niet gevolgd, aldus de minister.

2.2.2. Door te overwegen dat de minister impliciet het asielrelaas geloofwaardig heeft geacht, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister de vreemdeling niet, uitgaande van de geloofwaardigheid van de door hem gestelde problemen, heeft tegengeworpen dat hij de autoriteiten in Irak om bescherming kon vragen. Uit hetgeen hiervoor onder 2.2.1. is vermeld, volgt immers dat de minister aan de vreemdeling heeft tegengeworpen dat hij, met de enkele stelling dat hij bij de autoriteiten geen bescherming kon krijgen voor de door hem gestelde problemen, zijn

asielrelaas niet alsnog aannemelijk heeft gemaakt.

De grief slaagt.

2.3. In de tweede grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet deugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig acht. Volgens de minister heeft de rechtbank miskend dat hij de vreemdeling heeft tegengeworpen dat hij over de kern van zijn asielrelaas, de dreigbrief, vage verklaringen heeft afgelegd. Die tegenwerping kan zijn standpunt dat het relaas ongeloofwaardig is dragen, aldus de minister.

2.3.1. In het besluit van 17 september 2010 en het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling zodanig vaag en summier heeft verklaard over de dreigbrief, dat het asielrelaas ongeloofwaardig is. Daaraan heeft de minister ten grondslag gelegd dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij vanwege de ontvangst van die brief Irak heeft verlaten, terwijl hij niet weet te vertellen van wie de brief afkomstig is en wat er precies in staat, hij de brief zelf nooit heeft gezien en zijn vader de brief heeft verscheurd en weggegooid. Voorts heeft de minister aan de vreemdeling tegengeworpen dat hij heeft verklaard dat hij vóór de ontvangst van de dreigbrief nooit problemen heeft gehad.

2.3.2. De rechtbank heeft onbestreden overwogen dat de minister in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen dat hij weinig over de dreigbrief heeft verklaard.

2.3.3. De rechtbank heeft niet onderkend dat de vreemdeling heeft verklaard dat de ontvangst van de dreigbrief de aanleiding vormde om Irak te verlaten, zodat de minister met hetgeen onder 2.3.1. is vermeld, deugdelijk heeft gemotiveerd dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, vanwege de vage verklaringen over die brief.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen. De rechtbank dient daarbij te betrekken hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd over de problemen die zijn familie heeft ondervonden sinds zijn vertrek uit Irak, zijn deelname aan demonstraties in Nederland, de positie van Turkmenen in Kirkuk en de algemene veiligheidssituatie aldaar.

2.5. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 27 april 2011 in zaak nr. 10/35695;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Bosma, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

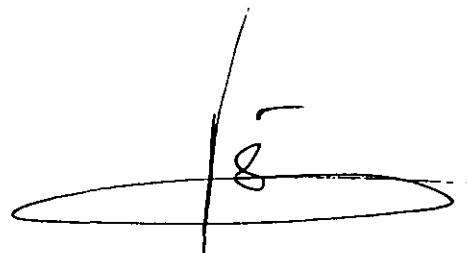
w.g. Bosma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2012

572-657.

Verzonden: 19 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, and a smaller 'S' to the right.

mr. H.H.C. Visser